

HET STENEN TIJDPERK EINDELIJK VOORBIJ!

September 1995. Alsof Fred Flintstone voor hem stond: zo verbaasd reageerde de verkoper van een videoband met gratis doosje 3½ inch HD-diskettes, toen ik hem probeerde duidelijk te maken geen prijs te stellen op dat extraatje. Met een ouderwets 5¼ inch diskettestation in je computer doe je daar immers niets mee, toch? Gelukkig was er nog een ander merk voorradig, zodat ik als tevreden klant het winkelpand kon verlaten. Toch nog mét een doosje diskettes; want mijn XT-computer met Wordperfect, hard disk van 20 MB en zwart-wit monitor dateerde uit het jaar nul en was dus eigenlijk dringend aan vernieuwing toe. Maar ik wilde de verkoper z'n dag niet helemaal bederven.

Die bejaarde computer. Al een tijd lang een gruwelijke steen des aanstoots voor onze tienergirls. Onbegrijpelijk dat we nog steeds geen moderner exemplaar in huis hadden. Net zoals trouwens de afwezigheid van een videorecorder. Hoe verkoop je zo'n idioot verhaal aan je klasgenootjes van HAVO-4? Ongelooflijk pap, dat je dat niet snapt!

De aanschaf van een geavanceerde computer en het fel begeerde video-apparaat mét afstandsbediening maakte destijds toch nog onverwacht een abrupt einde aan het door onze meiden zo verafschuwde stenen tijdperk. Dikke handboeken erbij en na een studieuw weekendje slaagden wij erin basic te communiceren met de moderne electronica. Ook de spiksplinternieuwe laptop met Windows, Word en Internet bevatte aanvankelijk nog vele geheimen, maar opende geleidelijk aan een hele nieuwe wereld voor ons. Maar ondanks alles vereiste het toch heel wat van onze stuurmanskunsten om onze oude, zuchtende en steunende tv met de moderne electronica op koers te houden. Zappen begon ie op den duur vanzelf te doen, want erg zandervast was hij niet meer. Onze volgende aankoop was dus logischerwijze een up-to-date tv. Zo kon in huis de Gouden Eeuw eindelijk beginnen!